

Dông-Pháp Thời-Bảo

NĂM THỨ HAI SƠ 158

NGÀY THỨ HAI

23 JUN 1924

Chủ-bút: LE-SUM

Tổng-tỷ-kiểm: CHÁ-BÁI

NOUYEN-KIM-DINH

Le Courrier Indochinois

東法時報

BAO QUAN

71, đường Mac-Mahon, 71

SAIGON

Điện thoại (Téléphone)

80: 324

Mua báo phải trả tiền trước

Mandat và thư có ghi rõ

M. NOUYEN-KIM-DINH

Báo báo về các vấn đề chính trị và xã hội
theo chương trình của Đảng

GIA-ĐÌNH TIÊU-THUYẾT

TÌNH MÔNG

Đọc theo mẹ sông từ Tân-An qua Mỹ-Tho, nhà cất liền tiếp, cây trồng giao nhành, người lạ ngồi thuyền đi qua đó ai cũng khen là chỗ dân cư trú mật. Cách ít năm trước, ở chợ Tân-An, do theo quan lộ đi dựa mẹ sông ấy, vô chừng vài ngàn thước thì thấy có một tòa nhà ngói cũ ba căn hai chái, nền dúc, cửa cuốn, vách gạch, cột gỗ. Nhà cất đây cửa xuống mẹ sông, trước cửa kiến vật đủ thứ: nào là vại niên tụng, nào là bát đĩa trạc, nào là bùm-sùm, nào là cân-thắng, nào là thủy-tiên, nào là kim-quít. Hai bên đường vô cửa lại có mấy bồn bông lan, bông huệ, vại thộp, mồng gà, đinh-lân, sao nháy. Bên chái trên có mấy nóc trầu vàng sẫm-sè, gió thổi là đung-đưa khoe màu tươi nước. Phía chái dưới có chuồng heo-cầu-xon đỏ, mà vì mưa sa nắng tấp làm phai lợt màu son. Ở sau nhà lớn thì có một cái nhà ngói nhỏ ba căn xong để chứa đồ và nấu nướng. Còn từ đó ra phía sau nữa thì là một khoảnh vườn lớn gần nửa mẫu, chung-quanh trồng mấy hàng dừa, cây công-vòng, cây sung đuột, bòng-sai, táo-xu, xem rất u-nhàn. Trong vườn thì xê mướt nhỏ cái dục, cái ngan, rồi trên mấy lớp trồng chuối lộn với cau, chuối nhây con bùm-sùm, cau ngay hàng thẳng-ràng.

Nhà này là nhà của quan Phủ Phan-hữu-Tiền. Quan Phủ qua đời đã hơn 6 năm rồi, không có con trai, để lại có một đứa con gái, năm nay đã 19 tuổi, tên là Phan-yến-Tuyết, mà người ta thường kêu là cô hai Tuyết, ở hủ hi với bà Phủ. Quan Phủ Tiền là người gốc-gác ở Bà-Rịa nhưng mà lúc ngài còn sanh tiền, ngài giúp việc cho nhà nước có ở nhiều tỉnh và tới chỗ nào ngài cũng ở lâu năm, nên ngài coi mấy chỗ ấy cũng như quê quán của ngài, bởi vậy ít ai biết chắc ngài sanh trưởng tại xứ nào. Lúc ngài già yếu ngài nghĩ nhà không có con trai, có nuôi một đứa cháu kêu bà Phú hàng đi, cho đi học đủ thành thân rồi, không cần phải lao tâm nhọc trí chi nữa, nên ngài xin hồi hưu rồi mua khoảnh vườn này cất nhà mà ở dưỡng an hưởng thanh nhàn. Từ ngày quan Phủ qua đời, thì bà Phú vào ra quanh-quê, buồn lòng xót xa nên không bỏ dọn dẹp nhà cửa cho làm. Ngoài cửa ngõ tuy có bát xuống sông cho dõ, song kiến vật không ai uốn nắn chỉnh tề, nên cây lên tự nhiên coi không đẹp như xưa. Trong nhà thì ghế bàn tủ văng đóng cây đã tốt, mà kiểu cũngh lạnh, song ít hay lau chùi nên coi không còn rực rỡ nữa.

Bà Phú không giàu, mà quan Phủ qua đời rồi, bà tom góp tiền bạc mua được một sở ruộng ở phía Kỳ-Son huê lợi mỗi năm góp được một ngàn gia, nhập với huê-lợi cây trái trong vườn được vài trăm đồng bạc nữa, thì mẹ con ăn xài không hết.

Tết tháng chạp, trời chiều mát mẻ, sông nước đầy đầy. Cô hai Tuyết ăn cơm rồi mới lần bước đi ra ngoài cầu thang ngồi mà hứng gió. Cô mặc một cái áo bà-ba lục-soan trắng, mới dặc lại nên lẳng xấp còn rần-rần; mặc một cái quần lãnhden tuy cũ song lãnhmướt coi cũng như quần mới. Dưới chơn có mang một đôi dép quai đen, mà trên quai lại có kết bông, màu hường. Cô là một người con gái vóc vờ vờ không lớn mà cũng không nhỏ, không mập lùn mà cũng không ốm quá; đã vậy mà cô nhỏ xương nên tướng mặt yếu diệu; thuở nay cô chưa thừa may và, hoặc viết thơ, hoặc đọc sách mà thôi, chứ không nấu nướng, không làm công việc trong nhà, không đan nằng, không dằm mưi, nên nước da có trắng đỏ mà lại trong bóng. Cô không gõ đầu nên tóc xấp-xải hai bên bán tan, mà có nhiều sợi gió thổi ngả xuống tới dưới gò má, làm cho có một lác phải lấy tay mà vuốt tóc lên, rồi cái mặt ra sáng, rồi lại thêm đôi bông hột xoàn chiếu lên mặt trời chiều chớp nháy hai bên trái tai. Mỗi lần có vuốt tóc thì thấy mấy ngón tay có nhỏ mà lại dài, còn bàn tay diệu nhiều, cuống tay no tròn, chiếc đòng bánh ở đeo khếch rịch. Cô mặc áo không có bầu, nên bày trọn cái cổ ra trắng trong, lại có sợi giây chuyền nhỏ vòng theo coi thiết là đẹp. Cô đứng trên cầu mà ngó bảy cả lòng-tong ăn bột nước, gió thổi ống quần phất phơ, rồi hai bên chơn ra ngón nhỏ xiểu, gót đỏ lỏm, trên bán thật vung lỏm lỏm trên mặt cá.

Thuyền chèo ngan ai thấy có đứng trên cầu cũng đều dõm ngó, nhưng mà cô không để cái sắc của cô đến nỗi làm cho người ngó nghiêng trông, bởi vậy cô đứng chơi tự nhiên, lượm dặt nhỏ liện cá lòng-tong đã thêm, rồi nhả nước miếng xuống sông cho cá lìm-kim nổi lên hớp bọt.

Mặt trời lặn mất rồi, cô hai Tuyết mới lần bước trở vào nhà. Cô qua khỏi cửa ngõ thấy một buổi huê trở bóng bay mùi thơm tho, khoe màu trắng nõn. Cô đứng lại cúi mặt xuống rồi cầm một bông hồng ngan là mới mà hướm. Nhành bông huê cựa gần gò má, mấy ngón tay cô coi cũng như bông búp, còn nước da mặt của cô coi cũng không kém màu mấy bông đã nở chút nào.

(Sau sẽ tiếp theo).

HƯƠNG TRUYỀN

Biểu tòng kể các hạng người đã dặc cử Thân-sĩ bên Đại-pháp

Trở ra các quan Thượng-thor ở tòa Nội-các ra, chúng ta tưởng rằng nên biết số Thân-sĩ ở nước Pháp, hạng nào được mấy người:

Trang-sư, 125; nông-gia, 50; diên-chủ, 25; cụn-biên-sư, 10; cụn-chương-khế, 15; giáo-sư, 31; giáo-tập, 16; kỹ-nghệ gia, 34; thương-nhơn, 30; kỹ-sư, 16; lương-y, 20; bác-tử-sư, 6; thợ-trồng-rừng, 2; cụn-quan-viên, 27; thủ-y, 2; chủ-bút, 31; thợ các nghề, 58; quan-lẽ-bộ, 7; cụn-quan-vô (bình-bộ), 15; cụn-quan-vô (quân-thủy), 5; cụn-quan-tòa, 5; cụn-hội-đồng, 5; cụn-phó chủ-quận, 3; người cho vay, 3; thợ lãnh cắt nhà-cửa, 2; người giúp việc hoặc thay một các hàng buôn, 8.

Còn các vị Thân-sĩ nguyên trước ở các trường Đại-học xuất thân thì có mấy vị này:

Trương vô-bộ; Quí vị: Accambray, Dior, Le Trocquer, Loucheur, Margaine. Trường Cao-dẳng sư-phạm: Emile Borel, Painlevé, Landry, Herriot, Delbos, Albert Milhaud, Berthod. Trường Kỹ-nghệ: Plichon, Bazile. Trường Khoa-sân: François de Wendol.

Quan Toàn-quyền Merlin thoắt khởi việc ám-sát tại Quảng-dông

Quan Toàn-quyền Merlin đi sứ bên Nhật-bôn, lúc trở về có ghé nghỉ thành Quảng-dông. Chiều bữa 19 Jun này, những người Langsa ở đó có thiết tiệc đãi ngài và các quan theo hộ từng tại nhà hàng Victoria.

Lúc đang dự yến, thỉnh lnh có kẻ liên trái phá vào tiệc, quan Toàn-quyền vô hại, song rồi cho quan ba Bernard theo hầu ngài bị vút nhự nơi cánh tay. Còn mấy người Langsa kia có ba người chết tại chỗ và sáu người bị thương tích.

Merlin phu-nhơn cũng công-tử còn ở tại Hong-kong nên lúc liên trái phá ấy không có mặt tại tiệc.

Mới đây lại có tin ở Quảng-dông gọi qua thuật rõ ràng việc ám-sát ấy, vậy nên Bản-báo đang tiếp dưới đây cho khán quan tường tất:

Khi quan Toàn-quyền Merlin đặc lnh Chánh-phủ Đại-pháp đi sứ bên Nhật-bôn, khi công việc bản tính với Chánh-phủ Nhật đã xong, bạn trở về ngài lại định sang qua Trung-quốc để gặp gỡ viên các vị Thủ-lãnh bọn cách-mạng Trung-huê luôn thể.

Khi ngài ghé viễn Peking, và Mandchourie thì được hoàn-nghinh trọng.

tiếp lnh. Nội phía Bắc nước Tàu, hể ngài đi đến đâu thì tại đó có bày ra cuộc lễ lớn mà tiếp rước luôn. Đến khi ngài tỉnh ghé viễn thành Quảng-dông thì phu-nhơn và công-tử trong mình không được khỏe khản nên phải ở lại Hong-kong mà nghỉ.

Vì vậy nên lnh quan Toàn-quyền Merlin qua Quảng-dông thì không có mặt phu-nhơn cùng công-tử.

Tại Quảng-dông

Quan Toàn-quyền đến nơi thì thấy Thành-phố rất trẻ con, kết bông, thắp trại trang hoàng xinh đẹp lắm. Các quan Tàu và dân sự tỏ lòng kính phục và hoan-nghinh trọng hậu quá. Ai có dõ sau lại xảy ra cuộc ám-sát như thế đâu.

Trong chương-trình biên dũ các cuộc lễ tiếp rước quan Toàn-quyền Merlin thì có biên một khoản như vậy: Đại-yến các mĩn người Langsa đãi quan Toàn-quyền Merlin.

Việc ám-sát

Chiều bữa thứ năm 19 Jun, tại phòng tiệc rất rộng lớn của nhà hàng Victoria, hết thảy những người Langsa ở Quảng-dông đều đến dự tiệc chung cùng với quan Toàn-quyền. Ai nấy đều có vẻ vui mừng lộ ra sắc mặt. Thỉnh lnh nghe là một tiếng, kẻ nỡ một cái dũm. Ấy là có kẻ lnh lnh liên trái phá vào giữa phòng ăn đó. Ai nấy thấy kinh hồn song một chút thì tỉnh lại, mấy người vô hại mới lo cứu cấp kẻ bị thương. Quan Toàn-quyền Merlin thoắt khởi việc, duy có quan ba hầu là ông Bernard bị vút nhự nơi cánh tay.

M. Rougeau, hàng bạc Đông-Pháp; M. Pelletier, vợ chồng ông Demaretz từ tại tiệc. MM. Guérin và quan Đốc-tor Casarlanca bị trọng thương nên chỗ lại Đường-dương hô rít. Có là M. Guérin đã từ trần rồi.

Bà Rollin, quí ông Fourmès và Bé-gin cũng có bị thương tích song không nặng hại.

Còn kẻ liên trái phá thì trốn mất. Sở Tuần-cảnh Quảng-dông còn đang tìm kiếm song cũng không ắc bắt được kẻ phạm.

Quan Toàn-quyền liền trở lại Hong-kong hôm 20 Jun, dựng hiệp với phu-nhơn cùng công-tử mà phân hồi Đông-Pháp.

TRUNG-HOA CÁCH-MẠNG

(Tiếp theo)

8. Đảng điều ước này có cái sửa lại, thì do nơi đại-hiệu của hai nước phải định, phải nhóm tại đầu ngày nào mà bàn nghị.

9. Điều ước này ngày nào sắp dặc xong rồi, thì phải ràng sức làm y theo như vậy.

Sau từ điều ước này để ngày tháng Tây-Tân năm Tý, tháng mười hai, ngày mùng bốn. Nhằm Mông-Cổ niên hiệu Cộng-dải hai năm, cũng tháng mười hai, ngày mùng bốn.

Nguyên Mông, Tân dùng theo Âm-lịch, nhằm Dân-quốc nguyên niên năm nhâm-tý, cho nên Tây-Tân xưng năm Tý, còn ngoài Mông-cổ đã kiến-niên hiệu rồi, cho nên biến ngay là Cộng-Đải năm thứ hai. Việc này ngoại-quốc tân văn đã nói trọn bài rành rỏ, mà Trung-quốc chánh-phủ còn tưởng là mỗ-hồ chưa chắc, để qua sang năm, sẽ tỉnh việc ấy đi. Khi ấy dư luận cả nước nhiều chủ bất bình, có tướng sĩ trong mấy tỉnh nổi nông nổi thông-dĩn cả nước, xin dùng võ-lực giải quyết rằng: nay nói đánh Mông, mai đòi đánh Tân, đến đòi chiến binh-quyền lương thảo, gởi đảo mà chờ. Ấy vậy mà Viên-tổng-thống trung-dung trấn-lnh, chẳng cho khinh-dong dao binh. Khiến cuộc-vụ viện từ điển cho các tỉnh tướng lại, nghiêm-ràng đều cho tuân-sát. Lại lấy chấp-danh nghĩa Tổng-thống kiến các Hộ-đốc phải phòng giữ quân-nhơn, đừng cho nới lều. Khi ấy mấy người có nhiệt-tâm về liên-sự, đều nói Viên-Tổng-thống chỉ lo đảm-khắp, là lòng yếu-nhiệt lắm, kỳ thiết Viên-Tổng-thống có một chỗ rất khó xử, từ lực-quân ngân hàng cùng Hùng-Tổng-trưởng bàn nghị khoản vay, trước-sau không nên việc. Mỗi ngày mới lo chi-khoản vài trăm muôn lượng, nói hoài mà không xong, nửa chừng thì cũng dứt, làm cho Hùng-bi-Linh từng phải từ chức.

Viên-Tổng-Thống tuy chịu cho thôi, mà khiến phải lo lần việc vay cho xong đã. Hiệp cùng bọn Tổng-trưởng Châu-học-Hi tới Lục-quốc ngân-hàng nói rõ đi vay chđ khác, phải cho ngân-lương đoàn hay, lại lên các Cố-vấn quan là người Anh tên là Mạt-lý-Tôn và nước Anh vận-dộng vay tại Luân-đôn, vay tới một ngàn muôn đồng. Ngụ định năm nay xài ba trăm muôn, sang năm xài bảy trăm muôn, có thể số mĩn làm chắc, mỗi năm trả lợi năm lỵ.

Của vay thng-thần tới tay, sự xài thng-thần cũng hết, là ra cũng chẳng có dư, thì làm sao mà nuôi binh cho kham dặng, mà hòng lo chính Tân-phật Mông. Vì vậy mà Viên-tổng-thống biết mình là khế. Cũng tỷ như dĩa cam ăn ớt, biết cay mà khó mữ miệng nói ăn ớt, vì một sự nghèo mà sanh ra yếu.

Khi Hùng-bi-Linh vay dặng bạc đem về mới tới cửa Kinh, thì kẻ dặng tin Nhiệt-hà cáo cấp, ở Côn-Nguyên bắt tại lo chẳng biết, đến triệu Côn-Nguyên về Kinh. Cái nhiệm Hùng-bi-Linh ra Nhiệt-hà làm Đô-Thống. Hùng bang lnh cáo từ ra đi, lần lữa chẳng vào lần Dân-quốc đã hai năm chẵn, đến ngày Nguyên-dăng là ngày Nam-kinh Chánh-phủ lập nên các sở nghị-ngôi, kết tại treo cờ, ăn uống một ngày chơi rất thoải, không chỉ cho trung thđ.

Duy Mông-Cổ vấn-đề, Lục-Tổng-trưởng đã để nghị nhiều phen mà chưa yên thđ, nhưng hai nước lui binh để chờ ngày thương-nghị cho xong đã, nên khởi chiến tranh một lúc cũng lâu. Lần hồi vừa đến ngày mười hai tháng hai là ngày Chánh-phủ Bắc-kinh lập thành Thnh-nghị-viện. Ngày ấy các sở cũng nghỉ, cũng treo cờ kết tụ, cũng hát xướng ăn chơi. Mà Tổng-thống lại truy công-thăng thưởng, phát mề-dã (médaille) và cho lên chức.

(Sau sẽ tiếp theo).

VIÊN-HOÀN-HI.

KIM-VÂN-KIỀU TÂN GIẢI

(Tiếp theo)

469. Cởi xiêm lết áo chẳng chừng, Trước bàn sở nguyện nên hương lăm dăm.

470. Gợi hoa lốt dưới chiếu nằm, Bướm ong bay lại âm-âm từ vi.

471. Kiêu còn ngơ ngẩn biết gì, Cừu lầy xuống mụ thì khản ngay.

472. Cửa hàng buôn bán cho may, Đêm đêm hàng-thực (1) ngày ngày người-tiền (2).

473. Muốn ngàn người thấy cũng yêu, Xôn xao anh én, dập dờn trước mai.

474. Tin ong vạc là thơ bài, Đưa người cửa trước rước người cũn san.

475. Lạ tai nghe chứa biết đâu, Xem tình thì cũng là mầu dđ.

476. Kêu nghe Tú-Đài biểu lạy và vài như vậy thì lấy làm lạ là tại, nghe chẳng hiểu đến chỉ tại cả, nhưng cũng biết là một việc dđ-dang chỉ đó.

477. Kêu nghe Tú-Đài biểu lạy và vài như vậy thì lấy làm lạ là tại, nghe chẳng hiểu đến chỉ tại cả, nhưng cũng biết là một việc dđ-dang chỉ đó.

478. Kêu nghe Tú-Đài biểu lạy và vài như vậy thì lấy làm lạ là tại, nghe chẳng hiểu đến chỉ tại cả, nhưng cũng biết là một việc dđ-dang chỉ đó.

479. Kêu nghe Tú-Đài biểu lạy và vài như vậy thì lấy làm lạ là tại, nghe chẳng hiểu đến chỉ tại cả, nhưng cũng biết là một việc dđ-dang chỉ đó.

480. Kêu nghe Tú-Đài biểu lạy và vài như vậy thì lấy làm lạ là tại, nghe chẳng hiểu đến chỉ tại cả, nhưng cũng biết là một việc dđ-dang chỉ đó.

481. Kêu nghe Tú-Đài biểu lạy và vài như vậy thì lấy làm lạ là tại, nghe chẳng hiểu đến chỉ tại cả, nhưng cũng biết là một việc dđ-dang chỉ đó.

482. Kêu nghe Tú-Đài biểu lạy và vài như vậy thì lấy làm lạ là tại, nghe chẳng hiểu đến chỉ tại cả, nhưng cũng biết là một việc dđ-dang chỉ đó.

483. Kêu nghe Tú-Đài biểu lạy và vài như vậy thì lấy làm lạ là tại, nghe chẳng hiểu đến chỉ tại cả, nhưng cũng biết là một việc dđ-dang chỉ đó.

484. Kêu nghe Tú-Đài biểu lạy và vài như vậy thì lấy làm lạ là tại, nghe chẳng hiểu đến chỉ tại cả, nhưng cũng biết là một việc dđ-dang chỉ đó.

485. Kêu nghe Tú-Đài biểu lạy và vài như vậy thì lấy làm lạ là tại, nghe chẳng hiểu đến chỉ tại cả, nhưng cũng biết là một việc dđ-dang chỉ đó.

169. Song phải cởi xiêm lết áo cho chẳng chừng, rồi đứng trước bàn lnh nhàn dđ mà khản ngay.

470. Gợi hoa lốt dưới chiếu nằm, Bướm ong bay lại âm-âm từ vi.

471. Kiêu còn ngơ ngẩn biết gì, Cừu lầy xuống mụ thì khản ngay.

472. Cửa hàng buôn bán cho may, Đêm đêm hàng-thực (1) ngày ngày người-tiền (2).

473. Muốn ngàn người thấy cũng yêu, Xôn xao anh én, dập dờn trước mai.

474. Tin ong vạc là thơ bài, Đưa người cửa trước rước người cũn san.

475. Lạ tai nghe chứa biết đâu, Xem tình thì cũng là mầu dđ.

476. Kêu nghe Tú-Đài biểu lạy và vài như vậy thì lấy làm lạ là tại, nghe chẳng hiểu đến chỉ tại cả, nhưng cũng biết là một việc dđ-dang chỉ đó.

477. Kêu nghe Tú-Đài biểu lạy và vài như vậy thì lấy làm lạ là tại, nghe chẳng hiểu đến chỉ tại cả, nhưng cũng biết là một việc dđ-dang chỉ đó.

478. Kêu nghe Tú-Đài biểu lạy và vài như vậy thì lấy làm lạ là tại, nghe chẳng hiểu đến chỉ tại cả, nhưng cũng biết là một việc dđ-dang chỉ đó.

479. Kêu nghe Tú-Đài biểu lạy và vài như vậy thì lấy làm lạ là tại, nghe chẳng hiểu đến chỉ tại cả, nhưng cũng biết là một việc dđ-dang chỉ đó.

480. Kêu nghe Tú-Đài biểu lạy và vài như vậy thì lấy làm lạ là tại, nghe chẳng hiểu đến chỉ tại cả, nhưng cũng biết là một việc dđ-dang chỉ đó.

481. Kêu nghe Tú-Đài biểu lạy và vài như vậy thì lấy làm lạ là tại, nghe chẳng hiểu đến chỉ tại cả, nhưng cũng biết là một việc dđ-dang chỉ đó.

482. Kêu nghe Tú-Đài biểu lạy và vài như vậy thì lấy làm lạ là tại, nghe chẳng hiểu đến chỉ tại cả, nhưng cũng biết là một việc dđ-dang chỉ đó.

483. Kêu nghe Tú-Đài biểu lạy và vài như vậy thì lấy làm lạ là tại, nghe chẳng hiểu đến chỉ tại cả, nhưng cũng biết là một việc dđ-dang chỉ đó.

484. Kêu nghe Tú-Đài biểu lạy và vài như vậy thì lấy làm lạ là tại, nghe chẳng hiểu đến chỉ tại cả, nhưng cũng biết là một việc dđ-dang chỉ đó.

485. Kêu nghe Tú-Đài biểu lạy và vài như vậy thì lấy làm lạ là tại, nghe chẳng hiểu đến chỉ tại cả, nhưng cũng biết là một việc dđ-dang chỉ đó.

(1) Tác-giả giữ quyền bđ tiểu-thuyết này cảm không cho ai được rút ra mà in làm nguyên bản.

Chàng nghe, khi nghe hết những lời của mình đáp với Sư Tri-phù có hơi mỉa-mỉu lắm cho ngài bĩ ra và thì trong lòng bất bình và bĩ ra đến xương, nhưng cũng không dám hó-hé đến đâu cả. Kế đấy mới bước ra trước cửa nhà mình nhiều lần chánh lý cũng nghĩ những việc lợi hại phải làm thì cũng có bụng mừng. Thăm thăm nhìn sao mấy lời của mẹ mình nói cho mình nghe lợi vào tai cái, rồi đến nhà mà không đợi ước với Sư Tri-phù.

DANH DÂY THIỆP

Đề như vậy:

NHI-THIEN-DUONG

Cholon

DÂY THIỆP NÓI

Số 658

NHI-THIEN-DUONG

DẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38.- CHOLON

CÓ BAN CÁC THUỐC CAO, ĐƠN, HOÀN, TÂN HẤP TÂN HIỆU NHƯ SAU NÀY

VỆ-SANH-DƯỢC-TÔU

(thuốc rượu Núi-Tiên-Đường)

Thuốc rượu của tiệm Nhi-Thiên-Đường là một thứ thuốc rượu rất quý, do nơi tiệm chảnh ở tại Quảng-Đông, gần lại; thiên niên trường thọ đoạt tạo hóa chi công, xưa nay chẳng có thuốc rượu nào mà bổ dưỡng hơn thân thể, hòa huyết mạch, cường tráng tinh thần, cho bằng thứ thuốc rượu này. Hễ uống nó thường thì mặt mày hồng nhuận; gái trai già trẻ, bốn mùa đều dùng được, thật nó là bá bổ Thánh dược; công hiệu như thần.

Nếu uống thuốc rượu này thường thì độ lượng trừ bá bệnh tinh-thần, khương kiện, định dương toàn thân; khai tị kiến-vệ, máu me đều đặn, nước da mịn-màng; những người mà thiên-thiên bất tức, hậu-thiên bất điều, thì nên uống nó cho thường mà bổ dưỡng.

Đàn bà mà vàng ủa óm gây thì nên dùng nó, hoặc muốn an thai bảo-sống, thì uống thứ thuốc rượu này khỏi lo hậu họa.

Ấy là một thứ thuốc Vệ-Sanh rất nên bổ dưỡng.

SÂM-NHUNG-BỒI-NGUỒN-VỆ-SANH-HUỒN

thuốc bổ NGUỒN DƯƠNG GIA SÂM-NHUNG

Thuốc hườn này là một phương thuốc của Tiên-Thánh để lại quán

thần tá sớ chế luyện phải phép, lại dùng vị Bắc-Lộc-Nhưng và nhơn sâm, thiết là đại bổ nguơn thần. Bất cầu là đàn ông đàn bà mà uống được thì khí huyết vận hành, tay chân mạnh mẽ; thiết là một phương tư bổ rất quý. Bồn Đường mà thêm được phương thuốc rất hay này thiết là một vật báu, rồi lại chọn lựa các thứ dược liệu hạng nhất, tuân theo phép một nửa thì luyện ra cho thành cao, còn một nửa thì nghiền tấu ra cho thiết nhỏ hòa với sâm nhung và mặt ong làm ra hườn.

Xin chư tôn hỷ mua mà dùng thử, thì mới biết rằng Bồn Đường khéo chọn Sâm nhung và các thứ dược liệu hạng nhất mà chế luyện rất tinh-hảo. Xin các chứng dùng được và cách dùng kể ra sau này: Đàn ông mà thiên-niên hậu-thiên chẳng đủ, tinh thần hao kém, hoặc lo lắng nhiều việc mà tị vệ hư yếu hoặc thiên chi bất định, hoặc bị trường phong hạ huyết, thì phải nấu trái táo đen lấy nước mà uống với thuốc.

Phẩm kế học trò siêng năng học tập, tư lao quá độ, tinh-thần hao kém, tư chí mỗi một, cứ mỗi buổi sớm mai uống 1 hườn, chiều uống 1 hườn, hễ uống lần chừng nào thì tinh thần mạnh mẽ, học thức át thông minh; còn những người buồn bã lo lắng ngày, hễ uống 1 hườn thì tinh thần

trắng kiện, uống được nhiều rồi, các thuốc cả đêm cũng không biết mỏi. Những người hút quá độ, thần hư khí suy, đêm ngủ bất khê-khê, thì phải dùng nước trà nóng mà uống thuốc.

Bát luận nam phụ lão ấu, khí huyết đều hư, hoặc già rồi mà thần suy khí yếu, gần cốt hải hoải, ăn uống chẳng ngon; hoặc bị hàng đăm ngũ tạng hoặc trường khí hư hàn mà phải sanh ho, thì phải dùng nước muối mặn mà uống với thuốc. Đàn ông bị bạch trước, đàn bà bị bạch đới, hoặc đầu ông con trai năm chiêm bao di tinh; phải dùng nước trà mà uống với hườn thuốc, đàn ông tiên-tinh đều lạnh, đàn bà mà tử-cung cũng lạnh thì rất khó mà kiếm con, mỗi buổi sớm mai và chiều đều phải uống một hườn, uống với nước trà.

Đàn bà mới đẻ phải uống một hườn cho bổ nguơn-khí.

Đàn bà mà bị tiểu sản (nấm bẹp dái) thì khí huyết rất suy, hoặc đàn bà mới đẻ mà khí huyết kém hao, phải uống thuốc này với rượu, hoặc với nước gừng luộc.

Phẩm uống thuốc này thì phải coi chừng bệnh chứng nặng nhẹ thế nào: nhẹ thì uống một hai hườn, còn nặng thì phải uống một hườn, thì tự nhiên âm dương đều hòa, tứ chi cường kiện, da thịt mịn màng, thần khí át trở nên mạnh mẽ.

Hễ uống thuốc hườn này thì phải cứ để chiến nường cũng là đồ hàng lành sống sót đều chẳng nên ỷ.

Chư-tôn hỷ cố xin hãy nhìn cho thiết chữ hiệu Núi-Tiên-Đường và ông PHẬT-MẬP, thì mới khỏi lầm.

Hộp kiến mỗi hộp 1 hoàn lớn

giá là 1 \$ 00

Hộp kiến hai hoàn nhỏ . . . 1 00

Hộp kiến 4 hoàn nhỏ giá . . 1 20

Hộp cây mun 2 hoàn nhỏ . . 0 60

Hộp cây mun 4 hoàn nhỏ . . 1 20

PHỤ-KHOA-KIM-PHỤNG-HUỒN

Phẩm đơn-bà khác hơn đơn-ông thì chỉ có 2 đều: 1° đường kính, 2° sanh để mà thôi. Nền hễ muốn sanh con thì trước hết phải lo cho đường kính đều đặn. Nếu đường kính chẳng đều thì khó mà có thai cho được, ấy là phần nhiều, gốc bởi ngoại-cầm, hoặc tại ỉa, rầu, huyễn-bực, vu-huất trong lòng, làm cho khí huyết hao mòn, sanh nhiều chứng bệnh, đều cũng do nơi đường kính không đều mà ra.

Tiệm tôi đây, từ ngày dựng phương thuốc mẫu-nhiệm của ông TÔ truyền lại đến nay, bằng gìn lòng giúp đỡ, lựa những thuốc tốt, gia công chế ra mà làm hườn để trị cho các chứng bệnh đơn-bà đều đặn được hết.

Còn như bình thời mà thường uống thuốc này, thì khí huyết đầy đủ, chẳng hề sanh bệnh mà rồi sanh con

đủ cháu con nhiều, chỉ như đơn-bà có thai mà uống thuốc này thì lại động an thai bảo-sống, chừng sanh con ra lại động mạnh mẽ nữa, ấy là một phương thuốc rất hay, để trị các chứng bệnh đơn-bà hiệu nghiệm như thần đó.

Chủ trị các chứng kể ra sau này:

1° Đường-kính hoặc trời, hoặc sục, hoặc ỉa, hoặc nhiều;

2° Bạch-đái, Bạch-đâm, ra hoải không dứt;

3° Đường-kính hoặc vàng dợt, hoặc đen bầm;

4° Khí huyết đều hư, đường-kính không có;

5° Hoặc đường-kính ra nhiều quá như muốn làm băng;

6° Đường-kính đi ngược, sanh ra thổ huyết, trong bụng thì đau;

7° Thân thể chẳng yên, xây-xâm mặt mày, ăn uống không tiêu;

8° Đau lưng, mỏi cẳng, vàng mắt, óm gây;

9° Thái động chẳng yên, trong bụng đau hoải;

10° Đẻ rồi ỉa huyết mà đau, hoặc là nhao không ra.

Các chứng này: Mỗi ngày phải uống 1 hườn, uống với nước trà. Còn đơn-bà để thì phải dùng nước dái con nít mà uống với thuốc.

Có ỉa: Những đồ sống-sốt, lạnh-lão, cũng là đồ rang nướng nóng-này độc-địa chẳng nên dùng.

Mỗi hộp 2 hườn giá là . . . 1 \$ 00

DANH CAM TÍCH

Tại nhà thuốc Nhi-Thiên-Đường, Ông lương y VI-TÊ-SANH, chọn các thứ thượng hảo dược-liệu mà bào chế ra như bánh, mứt ngon ngọt, để cho con nít ăn trừ các chứng cam-tích, sứt trướng hay lăm.

Thường con nít hay có sanh trướng ỉa, nước da vàng, óm yếu, bụng nổi gân xanh, đầu bụng, lăm biếng-khí hoặc tiêu ra bọt;

Các chứng nói trên đây đều là bởi những chứng cam-tích mà ra.

Vậy nên làm thứ bánh mứt để cho những con nít và người lớn ăn có lợi lắm, có trướng ỉa thì nó tiêu ra, như không có trướng ỉa, mà thường ăn bánh này, mặt mày tị vệ, dạ dày tươi, nếu ăn đúng lúc đúng chỗ, thì càng ngày càng mập.

Chư-vị có mua thì hãy nhìn cho chắc cái nhãn Ông-phật hiệu NHI-THIEN-DUONG, mới phải là thứ thật, kẻo lầm thứ giả ăn vào thêm bệnh.

GIẤ LÃ:

Mỗi gói mười bánh . . . 0 \$ 10

Mỗi hộp 100 bánh . . . 0 90

Thiệt-nghiệp-xưởng

F. NAM & L. LUC FRERES

Đường Pellerin môn bút số 142-144

SAIGON

Đàn hiệu chuyên việc tu bổ máy viết, từ sắt đồ kiện.

Rèn sắt bóng và các thứ kim khí rất đẹp lệ.

Sửa súng và đồ các thứ khí giới.

CHUYÊN NGHỀ. — Mài dao lớn nhỏ, mài kéo, dao cạo, vẩy, dùng máy điện mài thật bén. — Soudure Autogène.

Rèn các đồ phụ tùng theo kiểu vẽ tâm thường và đúng chữ.

RÈN GIỮNG SẮT

VÀ ĐỒ DÙNG NGOÀI HƯ-VIÊN

LÀM ĐỒ BĂNG SẮT

Cửa ngõ rào sắt, cửa và rào sắt đồ kiện đồ rào mả.

Làm kiềng huơ-mỹ và kiềng thường.

Ông khóa và chìa khóa thiết chắc.

Có làm đồ thâu-lời (paratonnerre) chế tạo và sửa máy móc xe-hơi, xe máy hơi.

Làm đồ gởi đi Lục-thị.

Công việc làm kỹ lưỡng mà giá rẻ.

NGUYỄN-VĂN-BÁU

BPICBRIE

129, Rue d'Espagne, 129

SAIGON

BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ

Giá rẻ từ 1/2 hơn các nơi

Tiệm tôi khai trương đã hơn mười năm, buôn bán chầu chực và chiến đấu đã ỉa ỉa ỉa, giá bán cũng nổi hơn các nơi.

Tại tiệm tôi có bán đồ đồ giá rẻ, náo bánh hộp, bánh sữa, 80-6-1a, Sầu đặc, Bơ, Bưởi, bơ mới, đồ hộp trái cây, Chanh, Đường, cà-ti-ăng, Cà-môi, Savon thơm, Savon Cadum, Savon Marseille, Savon D'Orange, dầu Essence de Manthe thứ tốt, Giầy Cao-su, Nón Cao-su trắng, giấy, viết, mực, đồ hộp đồ dùng, Rượu chắt đỏ, Rượu chắt trắng, Rượu Cỏ-Nhỏ (Cognac), Rượu Champagne, Rượu rum (Rhum) Rượu ngô, Rượu khai vi, nước uống đã ỉa ỉa ỉa trong các dịp và nhiều thứ nữa không thể kể hết cho hết.

Tiệm tôi có làm Đại-Lý cho mấy hãng lớn tại Saigon, như Rượu Champagne Moët et Chandon nhà sản xuất thiết, Rượu Cognac Vieux et Cie (Rượu này ngon hơn các thứ khác mà giá rất rẻ), Rượu CHAO BỒ (Chao BỒ), và Rượu CHIAO TRANG (Chao BỒ) nhân hiệu. Con Bơ và một thứ Rượu Chanh như thiết tốt và rất ngon hơn các thứ nhân hiệu khác, có danh tiếng bán ở Bordeaux đã lâu đời.

Đàn mua cũng phải nhìn kỹ, đừng mua, giá rẻ, lợi quyền công cộng.

Máy kinh mả.

XUỐNG THỢ MỘC CHẠM VÀ CÁN CỬA

M. Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA

SÁNG TẠO NĂM 1900

Xưởng chính tại LAITHIEU (THUẬN-ĐỨC) Quai E. Outrey

Đường mé sông chợ d'ra

TIỆN NGÀNH CỐ TRƯỞNG ĐỀ MÓN

1° Tại Mỹ Tho đường mé sông, nơi bến tàu và xe-hơi; 2° Tại Cần Thơ đường mé sông, ngay cầu tàu của khách-tri; 3° Tại Trại binh đường cái, ngay Tòa-bộ; 4° Tại Trại binh đường mé sông, nơi bến tàu.

Xưởng này có đóng sẵn đồ thủ bản, gỗ, từ, vẩy đến dùng toàn cây danh-mộc như: Trắc, Cẩm-lai và Gô mà chế tạo nhiều kiểu khéo léo, thợ làm thật là tinh-xảo, không hề giả-dối, lấy lâu danh tiếng, được chư quý vị bảo gia khon ngợi về sự kỹ-cang chắc-chắn rất vững lòng.

Kính mời quý khách đến xem thời, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi sẵn lòng tiếp rước và hồi âm liền.

Mandat và dây thép thì đề: NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Laithie

TRÀ MỚI DẦU XUÂN

Tiệm ĐÔNG-NAM-MỸ chuyên nghề khắc con dấu bằng đồng và buôn bán hàng hóa như

Trà Tàu - Dầu Xuân - NINH-THAI - Ô-LONG - LIÊN-TÂM - THI, XUYEN, LÀNH, GIẤY, ĐEP, NÓN TÂY, GIẤY HẸP có thợ chế hóa làm theo kiểu quý khách thường dùng. Bán sỉ giá thật rẻ.

CÓ TRƯ THƯỚC TRƯ BÍNH HỒI-NÁCH RẤT CÔNG HIỆU

Dang 1 hộp thì khoi bính, trở nên thơm tho sạch sẽ có bán SẮM, Cao-bang, Long, có quí ông qui bà dùng bổ dưỡng tinh thần. Hồn tiếm buôn bán thật thà làm gốc, xin quý khách chiếu cố, ở sá viết thư xin để ĐÔNG-NAM-MỸ, 20 Boulevard Charner, - SAIGON.

TIỆM BÁN HÀNG BẮC

Đường Paul Blanchy số 11 và 13, gần nhà máy nước lạnh. - SAIGON

Kính trình quý ông, quý bà đừng bỏ

đơn tiệm mới nhận được nhiều món hàng ngoại Bắc giới vô như sau này:

Đồ đồng: Các kiểu lư chon, lư mắc tre, chậu đèn, lục bình cam hồng và chậu trồng kiêu vân vân.

Đồ cân và đồ chạm lòn bằng cây gỗ và tre: Sập-cân và chạm, tủ thờ và tủ để salon, các thứ lòn cân giải và vắn, bình phương, thợ bình, hoành, và khay, cùng các thứ ghế Salon ngồi chơi trọn bộ (1 bàn, 2 trống kỷ và 4 ghế, và thứ ghế salon thường (1 bàn và ghế).

Đồ làm theo kiểu kim thời và thanh nhả.

Đồ thêu: Giải giường, nắp bàn, tranh, áo gối và các thứ đồ chùng trong nhà rất tin sảo và bán giá hạ hơn các tiệm khác.

Như quý ông, quý bà ở Lục-Châu có về chơi Saigon xin mời các ngày quá bộ lại coi, như muốn mua hoặc đặt đơn tiếm, đã xin có đủ kiểu, và xin hết lòng tiếp rước.

Chủ nhân kính cáo.

PHÙNG-VĂN-XUÂN.

Gordonnerie Tonkinoise

HỢP-THÀNH

PHẠM-VĂN-TÂM, Propriétaire

117, Rue d'Albret, 117 - DAKAO

BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ

Làm giấy tày, giấy annam bằng da, và học nhưng, giầy quay da, và quay nhưng đủ kiểu.

Nón lợp bằng nỉ, vải trắng, và vải kaki đủ thứ.

Giầy đàn ông và giầy đàn bà làm dư Meure rất kỹ cang, mà giá lại rẻ hơn các nơi.

Bán hiện cũng có trữ bán: các thứ chè ở ngoài Bắc mang vào, mải rồi là thơm lắm.

Xin quý khách chiếu cố đến, cần đừng quên chỉ thì bán hiện xin hết lòng làm cho được vui lòng quý khách.

PHẠM-VĂN-TÂM.

Kính mời.

(Sau sẽ tiếp theo).

Nào hay, phơn nguyên như thử, mà thiên-lý vị-nhiên. Lòng nung thì muốn vậy mà trời chẳng cho vậy khưi

quan mới nghĩ sao? Khiến nên lời của Trăn-Thị nói không linh, Bất-Thành đã không khưng nghe thì chớ lại còn quá trách nặng nề. Thế-Vân mặt mày khô héo lập tức trở vào phòng sầu tư đã-duyệt, biếng cười, nghĩ thân mà những sự

sự cho thân.

Vợ chồng thấy vấn hồi thăm năng lại giả-dau, vợ chồng tưởng con thiết

dau với và sai rước lương y đi-trị; duy có thị-tý rợ làm bệnh của nàng

mà thôi, nên chừ cho vợ chồng Bất-Thành ra ngoài rồi mới bước về buồng

lấy tay rợ Thế-Vân thấy trong mình nóng hổi, mũi hơi ra như tấm thì có

lòng lo mới khuyên rằng:

Này cô, vẫn biết sự nhơn duyên là

trọng, nay lão gia vì nê-có sự giàu

nghèo nên còn lẩn giếm chưa chịu gả

có cho Sứ công-tử, có buồn rầu cũng

phải dó chứt, song lẽ sao sao quan

khởi đầu, sửa mà nhẩy khởi dâng sao

ván... mà những kẻ ấy dẫu cho làm

đặng. Tuy lúc này lão gia giận thì nói

vậy chớ cũng chưa tuyệt-hảo đường

giao hảo cùng họ Sứ. Đờ chừ ít ngày

lão-gia nguôi-nguôi rồi tôi sẽ năng-ni

cũng chủ-mầu mà xin dưng cam ngon

một từ khuyên giải lần lần hạ may

lão-gia bởi tâm chơ họ Sứ định ngày

cưới có-nương chăng?

Chừ hay có chẻ thêm đeo sâu đến

đôi dau đơn hao môn qui thế đã thiết

huyền mà lại có lén gì cho Sứ công-tử

dau? Rồi có có bề gì thì lão-gia cũng

chủ-mầu cảnh giả biết trong cái ả?

Có phải có mang thì bất hiệu hay

không? Nếu Công-tử hay có vì chàng

mà dau út người sẽ vương bình tương

trở như là: Mạnh-lệ-Quân đời Ngươn,

Sứ-Vân trào Minh và Nguyệt-Ngân vẫn

lúc giang-truân, nhiều phen điên-đảo,

nhưng mà kết cuộc rồi cũng tương-

phùng vậy.

Xin cô hãy gương gao làm khuây,

giảm cơn phiền muộn, dần lòng ăn-

nhân ít lâu chờ lịnh lão-gia cho như

định như hà. Tôi tuy bất tài chớ tôi

dám nguyện cũng có rằng: tôi sẽ tận

tâm ra gánh vác việc này cho cô. Vì

bằng hữu nhứt mà lão-gia chẳng hồi

tâm cơ năng-nặng quyết một trước

sau gì cũng không khưng gả cho cô

Sứ công-tử thì chúng tôi chẳng ỷ

đều sấm-sét bùa rừu, nguyện bính

dưng một kế hay cho. Nghĩa là: Đem

canh lên lấy bạc tiền cũng quân

đều gọi một gói chẳng cho ai bay, chơn

bước ra ngoài «Tam thập lục kế dĩ

dào vi thượng». Một lời tôi đã hứa

đầu thật sát xương tan, hay là thế gì

đi nửa tiền-cũng cũng chẳng quên. Vậy

xin cô-nương hãy an tâm mà làm việc

bổn phận như thường và tiền bạc kỳ

thanh minh trọng. Còn cuộc tương-lai

cũng không được vui vậy?

có xin phủ một thiệp diều-dinh cho.

Thế-Vân nghe Thi-Nhị trần tỏ máy

đến nghe phải lo nên dưng y theo cử

việc ăn uống như thường, uống có

một thang thuốc mủ trong vài ngày

phục sức lại như cũ. Vợ chồng Bất-

Thanh thấy vậy cũng đôi buồn làm

vui.

Nói về lúc quan Phủ sang nhà Đào-

Thị, phu-nhơn với công-tử ở nhà dựa

cửa ngóng trông chờ cho ngày về dưng

chợ rồi việc đặc thất đường bao. Đứng

mười giờ trưa quan Phủ mới về tới

phủ mà sắc diện chưa nguôi. Phu-nhơn

cũng công-tử thấy sắc-diện ngài như

thì thì độ chắc việc đã bất thành,

song coi bộ ngài mới về một mới và

dồi bụng nên chơn dăm hồi với, mau

mau hỏi trở lộn cơm cho ngài dùng.

Khi ngài dùng cơm và uống nước

rồi phu-nhơn mới hỏi rằng:

Thưa an-công, chẳng hay an-công

đi qua bên công việc thế nào? Có

thành không? mà sao tướng-diện An-

công không được vui vậy?